

[Drachmann.]

lidet fyldestgørende den er, dog i et og alt — ogsaa for saa vidt angaar det gode i den — er et Værk af Valutacentralen med denne som Forhandlingsbasis og med dennes Midler anvendt som Instrument i de Forhandlinger, der har været ført. Det vil da have sin Interesse at se, hvilke de Varer er, man særlig har beskæftiget sig med, og hvorom Traktaten drejer sig. Der er jo i Udvalget givet Oplysning om Fordelingen af dem, og det kan vel næppe, naar Rigsdagen skal træffe Bestemmelse om Ratifikation, være at røbe Statshemmeligheder at nævne Hovedvarerne.

Jeg vil da gerne til Belysning af Venstres med et mildt Udtryk ejendommelige Optræden i handelspolitisk Henseende ganske kort nævne de Hovedvarer, der omhandles i denne Traktat. De er: Herrekonfektion, Damekonfektion, Uldstrømper, Stofhandsker, Fodtøj, Emailevarer, Traadfløtvarer, Herrehatte, Trikotage, Biler og Brunkul. Ganske overvejende altsaa Varer, der konkurrerer med den hjemlige danske Industri. Brunkul kunde man maaske sætte Spørgsmaalstegn ved, og jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kaster et forhaabningsfuldt Blik op imod mig. Brunkullene har været et stort Stridens Tegn, eller lad mig hellere sige: en afgørende Forhandlingsgenstand under de Forhandlinger, der har ført til denne Traktat. Det ærede Medlem kunde maaske her klynge sig til Haabet om, at Brunkul dog i alt Fald var en handelspolitisk Vare, der rangerer med Stenkul, Koks o. s. v. Jeg vil da oplyse, at netop med Hensyn til Brunkul har danske Produktionsinteresser gjort sig overordentlig stærkt gældende. Det har vist sig, at Brunkul konkurrerer med Briketter fra Tørvabriketanlæg i Vildmosen, de konkurrerer baade direkte og indirekte med Tørvene, Tørvfabrikanterne, Tørvemoseejerne og andre i Tørvproduktionen interesserede. Det er baade Penge og Beskæftigelse for Landbruget, der ligger i vore Tørvemoser og i vore Tørvfabrikker.

Alle disse Interesser satte sig meget stærkt til Modværge over for en Beskæring gennem en alt for fri Brunkulimport. Man naaede til et Resultat, som jeg ikke vil sige er utilfredsstillende; man naaede til et Kompromis, hvorefter man rent rayonmæssigt har delt det danske Marked saaledes, at der tilvejebragtes en rimelig Sikring af de danske Interesser. Jeg anfører dette for at vise, hvor umuligt det vil være for det ærede Medlem Hr. Himmelstrup at oprettholde sin Paastand om, at der, naar der

tales om Afslutning af Handelstraktater eller Handelsaftaler med Udlandet, i den nuværende Situation maa forhandles om handelspolitiske Varer. Til yderligere Belysning af Venstres Stilling paa dette Omraade vil jeg henlede Opmærksomheden paa en meget interessant Indberetning, som den danske Statskonsulent i Berlin, Hr. Jacobsen, netop har indsendt til Ministeriet, en Indberetning, som har været offentliggjort i en Del af Dagspressen. Den belyser ved sine Tal med sønderknusende Vægt den hule, ja, hele den forlorne Agitation, Venstre i Forbindelse med sine Bestræbelser for at skaffe Landbrugseksporten! taalelige Vilkaar er gaaet ud i ved sin Kamp mod Valutacentralen. Det viser sig nemlig, at Tysklands Eksport her til Landet har udgjort 140 Mill. Rm., saaledes som jeg nævnte før. Af disse 140 Mill. Rm. solgtes industrielle Varer, Færdigvarer, for ikke mindre end 114 Mill. Rm. Nu skulde man altsaa efter Venstres Recept give fuldkommen frit Slag for alle disse Færdigvarer, fordi de alle maa erkendes i mer eller mindre udpræget Grad at konkurrere med danske Industriprodukter eller andre Produkter. Der vilde da, hvis man fulgte Venstres Anvisning for et nyt handelspolitisk System, en Reduktion af den nuværende Valutacentral, til Rest som Kompensationsobjekter i vor Samhandel, i Erhvervstraktatforhandlinger med Tyskland blive den beskedne Sum af 26 Mill. Rm., og for disse 26 Mill. Rm. tror man, at man kunde paanøde Tyskland en Eksport af 104 Mill. Rm. fra dansk Side, hvilket Tal er Tallet for vor Eksport til Tyskland for 1934.

Jeg opfordrer det ærede Medlem Hr. Himmelstrup til Ansigt til Ansigt med den Traktat, han nu vil gaa ind for med sit Parti, Ansigt til Ansigt med de Kendsgeringer, jeg her har nævnt, til Belysning af Retningslinierne for dansk Handelspolitik at nævne os, hvilke Varer i denne Traktat der efter hans Formening burde være frie, og hvilke der ikke burde være frie. Jeg har stillet det op, saaledes som jeg mener, Forholdet er, og med de Tal, som ligger for, med Statskonsulent Jacobsens Indberetning tør jeg nok sige, at Venstres Agitation paa dette Omraade er belyst saa skarpt, saa bittert skarpt, som man overhovedet kan ønske det. Det er ikke andet end bluff, og dette bluff er bevist gennem de Tal, der foreligger. Der er intet, der hedder handelspolitiske Objekter, i vort Handelsforhold til Tyskland vil der altsaa kun være 26 Mill. Rm. tilbage. Venstre fører Agitationen mod Valutacentralen, men stemmer